

Nu falmer skoven trindt om land (2)

Nu falmer skoven trindt om land (2)

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1844

Melodi: J. H. Nebelong, 1889

Findes også med gammel tysk melodi

Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler,
nu storken flyver over strand,
ham følge viltre svaler.

Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

Men i vor lade, på vor lo,
dér har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af travet.

Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

Ham takke alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet!

Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kærne.

Og når til sidst på herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i paradiset vi finder.

Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så' og pløje,
da kommer aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

For høsten her og høsten hist
vor Gud ske tak og ære,
som ved Vorherre Jesus Krist
vor fader vilde være!

Hans ånd, som alting kan og véd,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til himlen os ledsage!